№ 281. Sobota 9. Grudnia 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Inserceya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Ponieważ dokonane na dniu 27. listopada 1865 w rozmaitych miejscach subskrypcye na rozpisaną podług obwieszczenia c. k. ministerstwa finansów z 25. listopada pożyczkę przekroczyły ilość mających się wydać obligacyi, przeto nastąpi redukcya subskrypcyi w nastepujący sposób: Subskrypcye nie więcej jak na pięć obligacyi nie podlegają redukcyi. Wszystkie inne subskrypcye będą o 20 pct. zredukowane, przyczem każdy ułamek w wysokości $^4/_{10}$ części obligacyi lub więcej nadaje prawo do całej obligacyi, gdy przeciwnie ułamki obligacyi niżej $^4/_{10}$ części mają być zupełnie pominięte.

Przypadające dla subskrybentów skutkiem redukcyi gotówki, przy drugiej, między 10. i 15. grudnia 1865 w kwocie 50 franków lub 20 zł. w. a. w srebrze od każdej obligacyi przypadającej wpłacie, porachowane będą na poczet liczby obligacyi ostatecznie przyznanej.

Z c. k. ministeryum skarbu.

Wiedeń, 7. grudnia 1865.

Wiedeń, 6. grudnia. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXXV. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 126. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 27. listopada 1865, względem zaprowadzenia powszechnego podatku konsumcyjnego w terytoryum lennem Asch.

Nr. 127. Rozporządzenie cesarskie z 29. listopada 1865. względem przypuszczenia zagranicznych spółek akcyjnych i spółek komandytowych na akcye założonych, z wyłączeniem towarzystw asekuracyjnych do prowadzenia interesów w Austryi.

Nr. 128. Rozporządzenie ministerstwa finansów w porozumieniu z innemi władzami centralnemi (z wyłączeniem ministerstwa wojny) z 29. listopada 1865, względem oznaczenia płac przy przenoszeniu urzędników *stałych* na posady *prowizoryczne*, lub urzędników *prowizorycznych* na posady prowizoryczne lub stałe. Obowiązujące w całem państwie.

Część nieurzędowa.

Lwów, 9. grudnia.

Jen. Kor. pisze: Jeden z dzienników wiedeńskich przyniósł wczoraj niby z dobrego źródła wiadomość, że zawieszenie awansów dla urzędników we wszystkich ministerstwach i władzach dworskich jest już faktycznie uchwalone. Możemy oświadczyć, że ta wiadomość jak również dołączone do niej termina zawieszenia i inne konsekwencye należą do rzędu zupełnie bezzasadnych tendencyjnych bajek.

Prov. Corresp. z dnia 6go b. m. pisze: Układy między Austryą a Prusami względem kwestyi Księstw były zupełnie zaniechane od czasu zawarcia traktatu w Gastein. Doniesienia dzienników o propozycyach Prus i oświadczeniach Austryi są zupełnie bezzasadne. Również bezzasadnemi są wszystkie wiadomości o zamierzonej nadzwyczajnej misyi do Wiednia.

Co do układów o *traktaty handlowe* piszą do *France* z Londynu, że preliminarya traktatu angielskiego będą niezawodnie podpisane w tym tygodniu, traktat zaś ma być zawarty w marcu. Tenże dziennik donosi, że wkrótce mają się rozpocząć w Paryżu układy o traktat handlowy między Francyą i Austryą.

Korespondent *Daily News* donosi z Wiednia, że traktat handlowy między Austryą i Anglią jest już zawarty i obiecuje podać za dni kilka treść tegoż.

Podług wiadomości prywatnych z Paryża miało powieść się obecnemu tam w szczególnej misyi jenerałowi amerykańskiemu p. *Shofield* zawrzeć *układ z Francyą*, który zabezpiecza przyjaźne stosunki między Stanami zjednoczonemi i Francyą i dozwoli wkrótce Cesarzowi Napoleonowi odwołać wojska swoje z Mexyku bez zagrożenia tamtejszego tronu. Dzienniki francuskie nie wiedzą jednak nic jeszcze o podobnym układzie.

Według najświeższych zaś doniesień półurzędowych z *Paryża* Schoffield nie ma osobnej misyi. Przybył on do Europy dla słabości zdrowia i zabawi tu przez czas dłuższy.

Książę Napoleon nieudał się z Tulonu do Paryża, lecz na Lugdun do dóbr swoich Prangins w Szwajcaryi. Niebędzie on zatem należeć do czwartej seryi gości, zaproszonych do Compiegne, z czego wyprowadzają wniosek w Paryżu, że pojednanie między nim i Cesarzem niepostąpiło jeszcze tak dalece, jak mniemano. — Słychać, że Fenyanin *Stephens* znalazł schronienie w Paryżu.

Z *Bruxeli* korespondencye prywatne z 6go b. m. potwierdzają, że życie Króla jest ciągle w niebezpieczeństwie. Ostatnią noc przepędził niespokojnie. Osłabienie powiększa się a dysenterya nie ustaje.

I najnowszy też buletyn z 7. b. m. nie donosi nic pomyślniejszego; powiada on bowiem, że głównym symptomem jest osłabienie, które nie ustaje.

We Florencyi nastąpiło z powodu *wyboru prezydenta* przesilenie parlamentarne. Skrajna prawa strona, lewica i centrum nie chcą p. *Techia*, którego ministerstwo postawiło jako swojego kandydata. *Opinione* umieściła z tego powodu długi artykuł przeciw uporczywym reprezentantom, ale i to nic nie pomogło.

Podług telegramu bowiem z 6. b. m. rozstrzygnęła się już ta sprawa i po dwukrotnym ściślejszym wyborze między Marim i Mordinim obrany został prezydentem Mari 141 głosami z 273.

Senat włoski przyjął na posiedzeniu swojem z 4. b. m. *projekt adresu* w odpowiedzi na mowę od tronu. Jestto, jak zwykle bywają adresy tej izby, parafraza mowy tronowej, i na wzmiankę zasługuje tylko to, że senat mówiąc w bardzo kwiecistych wyrazach o zadaniu zjednoczenia narodu dodaje, iż nienależy wywoływać wypadki przemocą w niebezpieczny sposób, i że traktaty powinny być sumiennie dotrzymane.

Baier. Ztg. oświadcza, że oparta na telegramie Gazety powszechnej z Berna wiadomość, którą także inne dzienniki powtórzyły, jakoby hrabia Hompesch otrzymał telegrafem rozkaz udania się z Berny do Florencyi, jest zupełnie bezzasadna, gdyż przeciwnie hrabia Hompesch jest oczekiwany w Monichowie.

Madrycka *Correspondencia* donosi, że w Chili przytrzymują zamieszkałych tam Hiszpanów jako zakładników; z tego powodu zagroził admirał Pareja, że wyląduje na którymkolwiek punkcie wybrzeża chilijskiego i zabierze w niewolę 500 rodzin chilijskich jako zakład bezpieczeństwa swoich krajowców. Madrycka *Epoca* dowiaduje się z Chili, że sekretarz izby chilijskiej, p. Moquera, odjechał w nadzwyczajnej misyi do Stanów zjednoczonych. Jak słychać, ma on prosić gabinet washingtoński o opiekę dla swego kraju. Paryska *Presse* upatruje w tem bardzo ważny wypadek, który otwiera obszerne pole do zastosowania *doktryny* Monroego.

Z Bukaresztu donoszą, iż Książę Kuza upoważnił ministra spraw zagranicznych do zawarcia z pełnomocnikami Austryi i Rosyi traktatu względem wolnej żeglugi na Prucie. — W miejsce jenerała Floresko mianowany został Mikołaj Dokan prezydentem senatu.

Izba *grecka* zniosła znaczną większością radę stanu, i dla odmiany podał się znowu minister spraw wewnętrznych do dymisyi. Hrabia Sponnek odjechał dnia 2. grudnia.

Monarchia Austryacka.

Dziewiąte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 7go grudnia.

Marszałek krajowy książę *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie kwadrans na 12.

Obecnych posłów było 130.

Ze strony rządu c. k. komisarz rządowy radzca dworu pan *Possinger*.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia ogłoszono rezultat głosowania na dwóch sekretarzy sejmowych: głosujących było 126. absolutna większość 64. Poseł Ludwik hr. *Wodzicki* otrzymał 78, p. *Paszkowski* 77 głosów. Nowo wybrani sekretarze zajęli miejsce obok Marszałka.

Nowo wybrany poseł z Krakowskiego pan *Szumańczowski* przydzielony został do sekcyi 4tej. Nim przystąpiono do porządku dziennego złożył c. k. komisarz rządowy p. *Possinger* do laski marszałkowskiej następujące przedłożenia rządowe: 1. preliminarz budżetu funduszów krajowych na r. 1866 z dotyczącemi wykazami.

Według tego wynoszą preliminowane potrzeby 933.708 złr.
pokrycie . . 174.131 „

a zatem niedobór . . 759.577 złr.

Z rozłożenia niedoboru na całą sumę rocznych podatków stałych, z wyłączeniem dodatku wojennego w sumie 5,897.070 złr., wypadnie 12½ kr. na 1 złr. stałego podatku.

C. k. komisarz rządowy oświadcza przytem, że przy układzie tego preliminarza miano wzgląd na instytuta dziś istniejące, przeto nie przesądza się uchwałom, któreby powzięte zostały w skutek zmiany organizacyi potrzebnej z powodu odebrania zarządu funduszów i zakładów krajowych.

2. Preliminarz budżetu funduszów indemnizacyjnych na r. 1866 wraz z szczegółowemi wykazami. Według tego wynoszą potrzeby
w Galicyi wschodniej . . . . 3,680.003 złr.
w Galicyi zachodniej . . . . 2,306.936 „

Razem . . 5,986.939 złr.

Pokrycie łącznie z bezprocentową subwencya w kwocie 2,625.000 złr. i z oprocentowaną zaliczką rządową 112.107 złr.

wynosi . . . . 2 979.434 złr.

Okazuje się niedobór . . 3,007.505 złr.

Z rozłożenia tego niedoboru na sumę podatków stałych z wyłączeniem podatku wojennego 5,897.070 złr., wypada na 1 złr. podatku 51 kr. dodatku.

3. Wniosek rządowy, ażeby Sejm z zastrzeżeniem wymierzenia dodatku krajowego na podstawie bodź tu uchwalił, że dotychczasowy dodatek krajowy w kwocie $62^1/_2$ kr. od jednego złr. podatku stałego, nie wliczywszy dodatku wojennego, a mianowicie $11^1/_2$ kr. dla funduszu krajowego i 51 kr. dla funduszu indemnizacyjnego, ma być i nadal, począwszy od 1. stycznia 1866 pobierany.

4 Wniosek rządowy, ażeby odtąd w zarządzie funduszów krajowych i indemnizacyjnych, rok słoneczny liczony był jako rok administracyjny.

5. Przedłożenie projektu rządowego co do zaprowadzenia nowych ksiąg hypotecznych i polepszenia ksiąg publicznych z wezwaniem, ażeby Sejm objawił swoje zdanie, czyli jakie trudności w przeprowadzeniu tego projektu zachodzić mogą.

W końcu oznajmił c. k. komisarz rządowy, że przedłożenie rządowe co do podziału terytoryalnego celem przyszłej politycznej organizacyi kraju już jest w druku i na najbliższem posiedzeniu zostanie wniesione.

Następnie odczytany został wniosek posła Dra. *Zdunia* licznie poparty ażeby Sejm udał się z prośbą do Najjaśniejszego Pana, by ze względu na niedostatek i nędzę w naszym kraju, w okolicach dotkniętych największym niedostatkiem rozdzielano bezpłatnie pod ścisłą kontrolą sól dla ludzi i bydła, w innych zaś okolicach ażeby cenę dotychczasową soli o jedna trzecią część zniżono. Wniosek ten zostanie wydrukowany i posłom rozdany.

P. *Ludwik Skrzyński* w dłuższej mowie w której się stara wykazać ważność szkoły rolniczej w Dublanach i prawo tego zakładu do subwencyi krajowej, popiera swój wniosek co do uposażenia szkoły Dublańskiej z funduszów krajowych. Wniosek ten przydzielony został na wniosek p. Zyblikiewicza komisyi budżetowej wybrać się mającej. Wnioskodawca, którego życzeniem było ażeby wniosek jego przydzielono specyalnej komisyi, zwrócił uwagę na to, ażeby do komisyi budżetowej wybrano przynajmniej jednego człowieka obeznanego dokładnie ze sprawą zakładu Dublańskiego.

P. *Agopsowicz* popierał swój wniosek co do środków ku zapobieżeniu zarazie bydła. Przepisy w tym względzie istniejące są według zdania mowcy niedostateczne, a głównie przez złe wykonanie ze strony organów rządowych stają się iluzorycznemi. Wnioskodawca proponuje żeby jego wniosek odesłany został do specyalnej komisyi. Utrzymuje się jednak poprawka p. Zyblikiewicza, w skutek której wniosek ten przydzielono komisyi administracyjnej.

P. *Kraiński* zdawał sprawę imieniem wydziału krajowego z wyboru posłów: Jego Excelencyi Agenora hr. Gołuchowskiego z miasta Lwowa, Jana Kobaka z gmin wiejskich powiatów Jasła, Krosna i Frysztaku i Michała Dr. Koczyńskiego z Krakowa.

Wszystkie trzy wybory zostały uznane za ważne poczem trzej nowo obrani posłowie złożyli uroczyste przyrzeczenie miasto przysięgi w ręce Marszałka.

Przy sprawozdaniu z wyboru Dra. Koczyńskiego wystąpił p. Zyblikiewicz z zażaleniem przeciw agitacyi nielegalnej ze strony krakowskich organów rządowych przeciw kandydaturze tego posła. Mowca oznajmił, że gdy postawiono tę kandydaturę rozeszła się w Krakowie wieść, jakoby w sferach rządowych poczytywano kandydaturę Dra. Koczyńskiego za manifestacyę przeciw istniejącemu rządowi. Wieść ta nabywała większej pewności i znaczenia, ile że opowiadano, że naczelnik komisyi namiestniczej wzywać miał wprawdzie nie oficyalnie, jak się mowca wyraził, lecz prywatnie urzędników do siebie i miał im oświadczyć, że kandydatura Dra. Koczyńskiego uważaną jest za manifestacyę nieprzychylną rządowi. To oświadczenie ze strony przełożonego miało wielu wyborców a mianowicie urzędników odstraszyć od głosowania za Dr. Koczyńskim, jedni bowiem obawiali się zemsty, drudzy prześladowania. Gdy jednak agitacya ta nie zaszkodziła, tedy mowca nie stawi żadnego wniosku; wspomniał tylko o tem, ażeby rząd dochodził o ile owa wieść była prawdziwą i ażeby dać możność przełożonemu komisyi namiestniczej w Krakowie, by w razie, jeżeli wieść o jego postępowaniu była fałszywa, (z czego radby był mowca) mógł się oczyścić z ciążących na nim zarzutów.

C. k komisarz rządowy oświadczył, że rząd, jeżeli zaszły nielegalności jakie, będzie dochodził ich źródła i pociągnie winnych do odpowiedzialności. To oświadczenie komisarza rządowego przyjęła Izba z oznakami zadowolenia. P. Krainski oświadczył na to, że w aktach wyborczych nie znajduje śladu jakich nielegalności, lecz p. Zyblikiewicz zechce rządowi podać pożądane daty. P. Zyblikiewicz odpowiedział, że protestacyi ze strony urzędników nie było, gdyż ci jak wiadomo protestować nie mogą. Mowca poprzestaje na swojem pierwszem oświadczeniu, nie stawiając żadnego wniosku.

Przystąpiono potem z porządku dziennego do specyalnej dyskusyi nad pojedyńczemi paragrafami regulaminu sejmowego, i tylko z małemi zmianami w stylizowaniu lubo po dość długiej dyskusyi przyjęto pierwsze 6 paragrafów traktujących o przewodnictwie i otwarciu sesyi. §. 7. traktujący o ukonstytuowaniu sejmu umieszczony jako dodatek do statutu krajowego, został uchylony, gdyż przy głosowaniu większość za tym paragrafem nie wynosiła wymaganych statutem dwóch trzecich części obecnych posłów.

Małszałek zamknął posiedzenie o godz. 2iej po południu, wyznaczając przyszłe posiedzenie na poniedziałek o 11. godz. Porządek dzienny: Wniosek p. Paszkowskiego co do uposażenia szkoły rolniczej w Czerniechowie, wniosek p. Zyblikiewicza tyczący się fundacyi Skarbkowskiej, sprawozdanie komisyi petycyjnej. Na pierwszem jednak miejscu nastąpi czytanie przedłożeń rządowych, jeżeli do poniedziałku będą wydrukowane i posłom rozdane. W końcu wezwał Marszałek sekcye, ażeby niezwłocznie wybrały komisyę prawniczą, administracyjną i komisyę do konkurencyi kościelnej i szkolnej.

Wiedeń, 7. grudnia. *(Nowiny dworu.)* Przedwczoraj zrana o godzinie 7mej odjechał Najjaś. Pan w towarzystwie kilku Arcyksiążąt i Książąt osobnym pociągiem do Göding, a ztamtąd udał się na łowy do Holitsch. Powrót ztamtąd miał nastąpić o godzinie 6tej wieczorem.

Oprócz osobnego pociągu, którym Najjaś. Pan uda się 12 b. m. do Pesztu, zamówiono u dyrekcyi kolei północnej Cesarza Ferdynanda jeszcze dwa inne osobne pociągi, jeden dla gwardyi, koni i powozów, a drugi dla kuchni dworskiej i służby. Te obadwa wagony odejdą z Wiednia 9. b. m. wieczorem.

Najjaśniejszy Pan przybył wczoraj o godzinie 10tej z Schönbrunnu do Wiednia i przyjmował pana ministra stanu hr. Belcredi, hr. Maur. Esterhazego, kanclerza nadwornego Jerzego Majlatha i hr. Hallera. O godzinie wpół do 11tej hr. Sennyey był przyjmowany na osobnej audyencyi. O godzinie 11tej odbyła się rada ministeryalna pod prezydencyą Najjaśn. Pana, w której prócz wszystkich panów ministrów wzięli udział pp. kanclerze nadworni Majlath, hr. Haller, Br. Kussevic, hr. Esterhazy, kardynał Haulik i Ban Kroacyi fml. Br. Sokcsevic. Rada ministeryalna trwała do godziny 3ciej, poczem Najjaśn. Pan odjechał do Schönbrunnu.

Wczorajsza Gazeta wiedeńska ogłosiła rozporządzenie cesarskie z dnia 29 listopada, względem przypuszczenia zagranicznych towarzystw akcyjnych i komandytowych na akcye zakładanych, z wyłączeniem towarzystw asekuracyjnych, i dozwolenia im w Austryi wolnego prowadzenia interesów, a to pod warunkiem, aby tutejszokrajowi wspólnicy towarzystw tego rodzaju mieli w krajach tamtejszych wolność prowadzenia swych przedsiębiorstw na podstawie wzajemności, tudzież pod warunkiem wykonywania innych przepisów naznaczonych rozporządzeniem.

Poczta wieczorna wiedeńska z dn. 6. grudnia zamieściła artykuł następujący:

Z wielu stron podniesiono już pytanie, czyli wypada, ażeby członek stanu sędziowskiego austryackiego przyjmował mandat poselski na sejmie jakowym i według różnicy stanowiska, z którego się na kwestyę tę zapatrywać będzie, można też różne mieć o tem zdanie; lecz nawet ci co sądzą, że dwie te pozycye ze względów właściwości połączyć się dadzą, nie mogą zapoznawać trudności, na jakie się częstokroć naraża sędzia i poseł na sejm pod względem obowiązków, jakie na niego podwójne to stanowisko nakłada.

Pominąwszy, iż sędzia obejmując urząd sędziowski składa wyraźną przysięgę: „że stać będzie niezachwianie przy zasadach rządowych przez najwyższą władzę wskazanych, zaś jako poseł sejmowy stawać musi w obronie zdania politycznego swych komitentów, sędzia takowy obawiać się będzie musiał, iż w wykonywaniu sędziowskiego swojego urzędu, słusznie lub niesłusznie, osłabi ufność wszystkich stronnictw, przeciwko którym stawał w opozycyi na polu politycznem.

Lecz sędzia to przynajmniej na obronę swoją przywieść może, iż właśnie jako sędziego wiąże go tylko samo prawo, jeżeli więc w głosowaniu i wydawaniu uchwał sędziowskich, według sumiennego swego przekonania, stoi na podstawie prawa, w takim razie do żadnej odpowiedzialności pociągany być nie może.

Inny zupełnie jest stosunek do rządu urzędnika prokuratoryi a mianowicie nadprokuratora.

Nadprokurator w kraju koronnym, w którym urzęduje, organem jest ministra sprawiedliwości, składa on przysięgę urzędową, iż we wszystkiem postępować będzie według odebranych instrukcyi: według wyraźnego brzmienia prawa odpowiedzialny on jest ministrowi sprawiedliwości za ścisłe zastosowanie się do tych instrukcyi. Nie wolno mu więc zajmować się polityką na własną rękę, tem mniej zaś dozwolone mu być może, stawać publicznie jako poseł przeciwko zasadom politycznym, które jako organ ministra bronić jest obowiązany.

Manifest cesarski i patent cesarski z dn. 20. września podane zostały do wiadomości sejmów wszystkich królestw i krajów koronnych; dowodzi to, że doradzcy korony nie obawiali się publicznego ocenienia aktów tych politycznych, że nie lękali się nawet napaści na nie, jakieby się tu i ówdzie pojawić mogły. Lecz napaść takowa pochodzić może tylko od ludzi, którzy w dążeniach swych politycznych winni wypełnić jedynie obowiązki swego mandatu, którzy pod tym względem nie mają innego sędziego, krom własnego sumienia.

Lecz rząd cesarski żadną miarą ścierpieć tego nie może, ażeby z tymi, co w aktach politycznych wyż powołanych, upatrują obrazę prawa przez ministeryum, łączyli się i mężowie powołani do obrony

zasad politycznych właśnie tegoż ministeryum, powołani do zastosowania się do instrukcyi, jakie im toż ministeryum udzieli.

Między obowiązkami tak sprzecznemi zgoda jest nie możliwa — sprzeczności zaś tej nie ścierpi żaden rząd, co sam siebie szanuje, i sam działania swego nie chce paraliżować.

Gazeta wiedeńska ogłasza następujące obwieszczenie Izby giełdowej: Dla uregulowania obrotów giełdowych w obligacyach pożyczki na zasadzie prawa z dnia 23. listopada 1865 r. emitowanej, stanowi się co następuje:

Kurs obligacyj w całości zapłaconych pożyczki w mowie będącej, notowany będzie na giełdzie wiedeńskiej w procentach na walutę bankową austryacką. Procent 5 od sta jaki obligacye przynoszą, od terminów 1. grudnia i 1. czerwca. dopłacony być ma w obrotach giełdowych w walucie bankowej austryackiej.

Kupujący, krom przypadku szczególnej umowy, nie jest obowiązany przyjmować kwitów tymczasowych pożyczki, z przedpłatą rat, później dopiero do opłacenia przypadających. Wpłaty na kwity tymczasowe w terminach przepisanych uiszczone, obliczone być mają według kursu srebra notowanego w rubryce „przedający" w dniu giełdowym poprzedzającym bezpośrednio doręczenie kwitów tymczasowych, z wynagrodzeniem powrotu 6 od sta od ostatniego dnia wpłaty (to jest 15. grudnia 1865 r. 10. lutego, 10. kwietnia, 10. czerwca, 1866 r.) w walucie bankowej austryackiej. Nadpłata umówiona (ażio) i od nominalnej wartości liczyć się mająca, także w walucie bankowej austryackiej zapłacona być ma.

Wiedeń, 5. grudnia 1865 r.

C. k. Izba giełdowa.

Peszt, 5. grudnia. Do dziś znano rezultat 185 wyborów na deputowanych, z tych sto są nowe. Pomiędzy tymi stu nowymi deputowanymi jest 42, których poprzednicy w roku 1861 należeli do stronnictwa rezolucyonistów a 13 takich co wybrani zostali w miejsce deputowanych z roku 1861, którzy w ten czas za granica bawili i mandatu deputowanego przyjąć nie mogli. Między temi 185 deputowanymi, 73 w roku 1861, należało do stronnictwa adresu a 41 do stronnictwa rezolucyonistów. Co do nowej konstelacyi stronnictw nie można jej stawić z kądinąd prognostiku jeno z tąd, iż większa część nowo obranych deputowanych przy wyborach swych oświadczyli, iż są stronnikami Deaka. O stronnictwie rezolucyonistów lub o stronnictwie adresu dziś naturalnie mowy być nie może, żadna zaś nazwa stronnictwom dana być nie będzie mogła dopóty dopóki nie przyjdzie do rozbioru ważniejszych kwestyj na se mie, które to kwestye podzielą stronnictwa na różne odcienia. Co zaś dotycze silnego stronnictwa, o którem wspomina proboszcz miejski Schwendtner, w dzisiejszem swem oświadczeniu, a które to stronnictwo według tego oświadczenia, wpływać chce silnie na wybory urzędników miejskich, powiedzieć można, iż wybory Gorowego i Kemenjego, którzy wzajemnie się wspierali, przy wyborach miejskich stanowić będą ścisły zastęp przy tychże wyborach. Wtenczas mówiono o tem, iż jeden z kandydatów co się nie utrzymał, starać się ma o posadę burmistrza. Nie można powiedzieć co to jest za stronnictwo, o którem mowa jest w oświadczeniu, i całe to doniesienie posłużyć tylko może do lepszego wyjaśnienia tego oświadczenia.

Czynności sejmów krajowych.

W *Czerniowcach* na posiedzeniu sejmu krajowego w dniu 6. b. m. sprawdzono wybór radzcy sądu krajowego dokt. Pompe jako deputowanego miasta Seretu. Sejm krajowy uchwalił prosić rząd, aby bukowińscy kandydaci do stanu nauczycielskiego, mający postępy celujące, tudzież nauczyciele prowizoryczni byli uwolnieni od służby wojskowej. Następnie uchwalono płacić głównej kasie krajowej przez 6 lat po 181 zł. rocznie za pełnienie czynności kasowych w administracyi funduszu krajowego. Miastu Czerniowcom pozwolono pobierać opłaty do 100 zł. wynoszące za przyjmowanie do gminy. Deputowany Kowats motywował swój wniosek co do wydania adresu względem częściowej zmiany w ustawie o uzupełnieniu wojska; po czem wybrano wydział do tego celu. Deputowanemu Prunkulowi jednogłośnie odmówiono urlopu. W poniedziałek będą się odbywać rozprawy nad sprawozdaniem wydziału do adresu.

Z rozpraw sejmów krajowych na dniu 5. b. m. zajmują głównie uwagę powszechną debaty sejmu *niższo-austryackiego* nad adresem stronnictwa patentów lutowych. Po mowie Kaiserfelda, który motywował swój wniosek względem rezolucyi, zabierali głos w tym samym duchu na posiedzeniu z 5. b. m. deputowani Springer, Kuranda, Schindler i burmistrz Zelinka za adresem większości, za adresem zaś mniejszości przemawiali dr. Jäger i biskup Fessler. Na dzień następny było jeszcze zapisanych dziewięciu mowców. Nasz telegram z 7. b. m. wyprzedził już jednakże sprawozdanie o dalszych rozprawach tego sejmu, donosząc, że adres większości został przyjęty. Tym sposobem więc stanął sejm niższo-austryacki w wyraźnej opozycyi przeciw teraźniejszemu rządowi, a nawet przeciw najwyższej woli Monarchy, chociaż naprawdę jestto tylko śmieszne szamotanie się bezsilnego już dziś stronnictwa, które nie może już wywrzeć żadnego zgoła wpływu na inaugurowany najwyższym aktem stanu nowy rozwój życia konstytucyjnego w Austryi.

Tego dnia miały jeszcze posiedzenia sejmy: *szląski*, *karyncki*, *salcburski* i *tyrolski*, ale rozprawy ich poświęcone były wyłącznie sprawom domowym. W sejmach szląskim i karynckim mają rozpocząć się debaty adresowe na następnych posiedzeniach.

Obok sejmu niższo-austryackiego wydał już także sejm *morawski* swoje wotum w kwestyi konstytucyjnej, ale w duchu zupełnie przeciwnym. Na posiedzeniu z dnia 6. b. m. przyszła tam pod obradę rezolucya Giskry w obronie patentów lutowych, i po przemowie wnioskodawcy, która zajęła całą godzinę, odrzuciła izba rezolucyę większością 51 głosów przeciw 43. Przed wotowaniem zabierał jeszcze głos namiestnik baron Poche, broniąc rządu przeciw zarzutom wnioskodawcy. Zawieszenie patentów lutowych — mówił namiestnik — jest tylko skutkiem przedłożenia ich sejmowi węgierskiemu, a to przedłożenie odpowiada właśnie tylko postanowieniom art. II. patentu i najwyższemu pismu odręcznemu z 20. października 1860.

Tego samego dnia, t. j. 6. b. m. rozpoczęły się w sejmie *wyższo-austryackim* debaty nad wnioskiem wydziału w sprawie manifestu wrześniowego. Kilku deputowanych wyrażając zupełne zaufanie w słowo cesarskie, wyrzeczone w manifeście wrześniowym, żądało przejścia do porządku dziennego. Komisarz rządowy nazwał pierwszą część wniosków wydziałowych niekompetentną i przeciwną konstytucyi, a deputowany Hayda mówił z takim zapałem przeciw wnioskowi, że zemdlał w ciągu swej długiej mowy i musiano przerwać posiedzenie. Wieczorem odbyło się drugie, czterogodzinne posiedzenie, na którem po przemówieniu kilku jeszcze mowców za i przeciw, uchwalono zamknięcie debaty. Nazajutrz miało nastąpić głosowanie nad wnioskami, a potem obrady nad adresem.

Sejm *kraiński* obradował 6. b. m. nad wnioskiem rządowym względem ustawy gminnej i ordynacyi wyborczej dla gmin. Nad wnioskiem większości wydziału wytoczyła się gorąca debata; większość bowiem wydziału proponowała, ażeby kwestyonowany dotąd §. 24. względem formułki ślubowania przyjęty został w składzie proponowanym od rządu. Namiestnik baron Bach przedstawiał wobec mniejszości, która żąda nowych, obszernych obrad nad projektem, że autonomia gmin przeprowadzona jest w ustawie gminnej z całą konsekwencyą i ścisłością, i sądził, że niema prawa zapuszczać się imieniem rządu w objaśnienie co do rozszerzenia zakresu działalności reprezentacyi powiatowej. Po dłuższej debacie nastąpiło imienne głosowanie, i przyjęto wniosek rządowy 18 głosami przeciw 12. Przyszłe posiedzenie naznaczono na dzień następny. Dnia 9. b. m. rozpoczną się obrady nad wnioskiem hr. Auersperga względem adresu do Jego Mości Cesarza z powodu manifestu wrześniowego.

W *Pradze* miała komisya adresowa na dniu 6. b. m. kilkogodzinne posiedzenie, na którem przyjęto większością głosów projekt adresu hr. Thuna. Niemieccy członkowie komisyi mają — jak słychać — albo wnieść wotum mniejszości, albo też odrzucić projekt, nad czem mają obradować nazajutrz.

Najważniejszemi jednak ze względu na nowy konstytucyjny rozwój państwa były na dniu 6. b. m. rozprawy sejmu *siedmiogrodzkiego*. Po kilkudniowych debatach przyjęto tam bowiem tego dnia wniosek Zeyka, ażeby Najjaś. Panu podziękować w adresie za przywrócenie ciągłości prawa i oświadczyć, że artykuł unii jest zupełną ustawą, której rewizya może tylko w Peszcie nastąpić, a nakoniec prosić Jego Ces. Mości, ażeby reprezentantów Siedmiogrodu powołał do Pesztu. Warunki Bömchesa względem zastrzeżenia praw narodu saskiego i uwzględnienia ich przy rewizyi w Peszcie mają być przyjęte do adresu i polecone. Koncesya ta była całkiem słuszną, i stronnictwo unii spodziewało się przejednać zupełnie reprezentantów saskich, ale mimo to zapowiedzieli Sasi i Rumuni osobne wota.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Dn. 5. b. m. stawiony przed kolegium 3 sędziów (prezyd. radzca sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarzyciel prok. państwa radzca sądu kraj. p Danek) Wojciech Niewiński fałszywie Lewiński, krawiec z Krzywczyc, 23 lat liczący, ob. rz. k, już 4 razy karany kryminalnie za kradzież, ostatni raz skazany na 4 lata ciężkiego więzienia, jest obwiniony i zeznał, że w sierpniu 1864 skradł z zamkniętego kufra, znajdującego się w zamkniętym pokoju rzeczy wartości 283 złr., a to przy pomocy wspólnika, którego wymienia z nazwiska, który jednak wyśledzonym być nie mógł, i ztąd wnosić trzeba, że obwiniony zataił jego właściwe nazwisko. Tenże zgodnie z wnioskiem prokuratoryi został skazany na 4 lata ciężkiego więzienia i wyrok przyjął.

Ostatnia poczta.

Zagrabie, 6. grudnia. Dziś wieczorem powrócili z Wiednia członkowie wysłanej tam przed kilkoma dniami deputacyi fuzyonistów i byli powitani w dworcu kolei przez licznie zgromadzoną publiczność.

Kopenhaga, 6. grudnia. Na dzisiejszem posiedzeniu „Volksthingu" minister finansów przedłożył ustawę o podatku wojennym na lata 1866 i 1867, który ma przynieść ogółem 2,750.000 talarów duńskich.

Berlin, 7. grudnia. *Spener. Ztg.* zaprzecza podanej w wiedeńskiej *Presse* wiadomości o listach, które w ostatnich czasach miał pisywać hrabia Bismark do Cesarza Napoleona i do ministra Drouyna.

Rzym, 6. grudnia. Dekretem Papieża zabronione zostało ażyo od monet papieskich.

Nowy York, 25. listopada. Podług wiadomości z Brownsville z 15. b. m. strzelały wojska cesarskie do okrętu unii na rzece Rio Grande. Jenerał Weitzel żądał wyjaśnienia.

Nowy York, 25. listopada. Szef stacyi zaciągowej w Pensylwanii otrzymał rozkaz posłać 450 jeźdźców do departamentu zatoki mexykańskiej. Gubernator Alabamy zaleca ciału prawodawczemu zniesienie niewolnictwa, i opiekę nad murzynami. *New-York Times* utrzymuje, że rząd nie ma powodu żądać aby załoga okrętu „Shenandoah" była wydana.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. grudnia.

Hotel George: PP. Bal Jan, z Nowosiółek. — Docan Jan, z Mołdawy. — Raciborski Edw., do Czartowic.

Hotel europejski: Komarnicki Jan, z Magierowa. — Wróblewski Wład., z Czortkowa.

Hotel angielski: Hr. Łączyński Hen., z Dmytrowic. — Romer Hier., z Grabownicy.

Hotel krakowski: Wysocki Flor., z Hrehorowa.

Pod Nr. 514 4/4: Janko Hen., z Hoszan.

Dnia 8. grudnia.

Hotel europejski: PP. Augustynowicz Bron., z Woszczaniec. — Wiśniewski Wiktor, z Strzelisk. — Wybranowski Alex., z Juskowic.

Hotel Langa: Elsner Fryd., c. k. radzca minist., z Wiednia.

Hotel angielski: Kotarski Stan., z Brzyska. — Piotrowski Józef, z Hnatkowic. — Wiktor Tad., z Świerza. — Słonecki Zenon, z Jurowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. grudnia.

PP. Hr. Zamojski Szcz., do Wysocka. — Czajkowski Michał, do Żyrawy — Ciechocki Wład., do Mechnat. — Janowski Zyg., do Firlejówki. — Obertyński Leon; do Stronibab. — Orzakiewicz Felix, do Leżajska. — Wołodkowicz Konst., do Wiednia. — Hoppen Mar., do Kozlowa. — Bal Franc., do Tuligłów. — Aulich Adolf, do Dobrzanicy.

Dnia 8 grudnia.

PP. Br. Gostkowski Ant., do Czyżowic. — Roezkowski Ant., do Brykonia. — Wysocki Flor., do Krakowa.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.) **„Die Zauberflöte"**, wielka opera w 2 aktach. Na dochód p. Fryderyka *Krecy*.

Po jutrze (przedstaw. polskie.) **„Hrabia Essex"**, tragedya w 5 aktach, po raz pierwszy. Na dochód p. Karola *Królikowskiego*.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. grudnia 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	333.49	— 6.6	78.5	wschódni sł.	pochmurno
2. god. po poł.	334.31	— 5.3	89.2	połud.-wsch. „	„
10. god. wiecz.	335.17	— 8.6	65.9	„ „	pogoda
7. god. zrana	334.96	— 8.8	74.4	połud.-wsch. sł.	pogoda
2. god. po poł.	334.54	— 4.8	81.4	„ „	„
10. god. wiecz.	334.45	— 8.4	66.7	południowy „	„

Kurs Lwowski.

Dnia 7 grudnia

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	2	5	9
Dukat cesarski	„ „	5	4	5	11
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	65	8	79
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	63	1	65
„ papierowy rosyjski	„ „	1	38	1	40
Talar pruski	„ „	1	57	1	59
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	67	33	67	98
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	71	54	71	24
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	70	68	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	65	30	66	02
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	187	—	189	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. grudnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	62	20
5% pożyczka narodowa	65	50
Losy z 1860 roku	83	90
Akcye banku wiedeńskiego	763	—
„ „ kredytowego	158	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	105	10
Srebro	105	50
Dukat pojedyńczy	5	08

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6 grudnia

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	59.50	59.60
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	98.75	99.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	66.—	66.10
od kwiet. do paźd. po 5%	65.80	66.—
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	71.25	71.75
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	62.50	62.70
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	62.60	62.80
dtto po 4½%	56.—	56.25
dtto „ 4%	49.75	50.25
dtto „ 3%	37.25	37.75
dtto „ 2½%	31.—	33.—
dtto „ 1%	12.50	12.60
Prz. do wyl. z r. 1839 całe losy	139.50	140.—
Prz. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	136.50	137.—
Prz. do wyl. z r. 1854	79.50	80.—
Prz. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	84.45	84.55
Prz. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93.—	93.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	77.40	77.60
Renty Como po 42 l. aust.	15.—	17.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	57.—	59.—
„ 4½%	55.50	56.—
„ 4%	49.50	50.—
„ 3½%	43.—	43.50
Przez. do los. obl. daw. długu pań. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	55.—	57.—
„ 2¼%	50.—	51.—
„ 2%	44.—	45.—
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indem. 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	82.50	83.50
Wyż. Aust.	82.—	83.—
Salcburg	84.—	85.—
Czech	86.50	87.50
Morawii	81.50	82.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	88.25	88.75
Tyrolu	—.—	—.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.: Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	70.25	71.—
Banatu Tem.	69.50	70.—
Kroacyi i Sławonii	71.50	72.50
Galicyi	68.—	68.50
Siedmiogrodu	65.—	65.50
Bukowina	66.—	67.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	66.25	66.75
Banat Temesz.	65.80	66.50
Lomb. wen. poż. z r. 1859	—.—	—.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	—.—	—.—
„ 4%	54.—	55.—
„ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	54.—	55.
„ 2½%	—.—	—.—
„ 2%	27.—	27.50
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	765.—	767.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	159.10	159.60
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	582.—	584.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	70.—	71.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1664.—	1666.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	181.—	182.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	181.—	182.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	121.50	122.50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	188.60	189.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	69.—	71.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	154.—	154.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	110.—	110.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	696.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	241.—	245.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	133.—	136.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	441.—	443.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	218.—	220.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	390.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	255.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	378.—	372.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.—	104.50
przeznaczone do los. po 5%	92.80	93.—
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	88.50	88.70
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	67.25	—.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	76.—	77.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.75	97.25
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	76.50	77.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	—.—	74.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	107.—	107.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	96.—	96.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.80	91.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.—	88.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	79.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 200 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	84.—	84.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	88.—	90.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	90.—	92.—
Lloyda za 100 zł.	87.50	88.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	118.40	118.60
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	75.50	76.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.50	109.—
„ „ po 50 zł. m. k.	48.25	48.75
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	21.—	22.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	62.—	66.—
Salma „ 40 „ „	25.50	26.—
Palffego „ 40 „ „	21.5	22.50
Clarego „ 40 „ „	21.50	22.50
St. Genois „ 40 „ „	21.50	22.50
Windischgrätza 20 zł. „	14.50	15.50
Waldsteina 20 „	16.—	17.—
Keglevicha 10 „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.75	12.—

Weksle. (Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	89.—	89.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	89.60	88.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	88.75	88.75
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	78.80	79.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	41.80	41.80
Londyn za 10 ft. szt.	105.50	105.50
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	41.80	41.80
Marsylia za 100 fr.	42.—	42.—
Paryż za 100 fr.	42.05	42.05
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po okazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	5.10	5.11
dtto. pełnej wagi	5.10	5.11
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.49	8.51
Rosyjski imperyał	8.73	8.75
Talar związkowy	1.58½	1.59
Srebro	105.50	106.—
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.		

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.